

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

A BONAMENTUL

Pentru Sibiu se an. 7 le. 6 lemi 3 0.50 or., 3 luni 1.6. 75 or.
Pentru monarhie pe an 8 le. 6 lemi 4 or., 3 luni 1.6. 75 or.
Pentru străinătate pe an 12 le. 6 lemi 6 or., 3 luni 3.6.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administratorul tipografic arhiepiscopesc Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele săntă a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epișoala nefranțată se refuză. — Articoli nepublicați nu se împonăză.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 m., — de două ori 12 m., — de trei ori 15 m., — redus cu intervale mari — etiul de 30 m. pentru
șa căre publicarea.

Prenumerării nouă

la

„Telegraful român”

care apare de trei ori pe săptămână,
deschisinde pe anul următor, cu
prețul cel mai moderat, care se
poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerație se trimit
mai cu înlesnirea până asigurării po-
stale (Post utalvay — Post-Anunțuț).
Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al
postei ultimi să fie scrisă bine, ca să se
poată avea în fruntea foiei.

Se atrage atenționarea on. domni-

abonați, cărora abonament se sfîrstește
cu ultima decembrie 1881, așă înnoi din
vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
expedită silită a susținută, sau în întările cu
espereaza foiei).

Editura „Telegrafului Român”
în Sibiu.

* Însemnările făcute în expediție se fac
pe râul literă număruți de adresă della abonamentului.

trioticism* admirabil susțină, că domnia-
nii săfăi de prisoasă intrunăre, căci
domniai sale i-ar pări mai bine, dacă
monumentul lui Hentzi s-ar arunca în aer cu petrolier! Domnia-
lui ūnei petrolier din patrie („patrio-
tic“?) de cel mai potrivit, căci pe ac-
ceastă cale același i-ar asigura o
trecere.

Nu mai continuăm cu reproduc-
rea celor ce s-au anul în adunarea
„cetățenilor“, între cari și deputați
dietai, ci constatăm că unii din
„patriotii“ nostri au ajuns în sfârșit
la „petrolier“, și constatăm mai de
car că acești „patrioti“ fac parte din
aceea partidă dietai, care după par-
tida guvernamentală este cea mai nu-
meroasă în țara terii, și care pe di-
ce merge sporesc în cercurile de
electori maghiari, de vreme ce de-
putații guvernamentali sunt — „pe-
trolieri“ — și deputații fac parte din
partida guvernamentală.

Să nu uităm că radicalismul „pa-
triotic“ de o dinținută, adică cel
din Dobříš a lui Tiza Kálvin, a
stăd și la cărma terii, precum oca-
minie chiar mai predevenită pe timpul
regimului deákist nu puteau presupune.

A stăd și radicalismul „patriotic“ din
vremuri lui Deák, care cu marea ma-
joritate a Maghiarilor tăgăduia orice
nisiune de maghiarizare, astăd „pa-
trioticism“ radical se pare aleagă-
toare majorității de astăd. Eacă cum
se cogea la întrebătură — „pe-
trolierul“ întru ajungerea scuporilor
„patriotice“. Pentru a dovedi că avem
depință dreptate, reproducem la locul
acesta o voce din cele mai acreditate
alea majorității de astăd. Eacă cum
se recomandă pentru anul viitor
marelui său public editor, P. N. Nagy,
organ „moderat“⁽¹⁾ scris în limba
maghiară:

„Fără un teritoriu de
vama independent — die
posta. Pastana în numărul său din 14
l.c.n. — noi nu putem exista. Fără
acesta nimeneu nu poate restabili
echilibrul în finanțele statului, nu
putem expropria înforțarea agronomică
și industrială, nu putem continua o
politica economică, corespunzătoare
raporturilor noastre. Noi avem un
dilemă la un teritoriu de vama
independent. Noi pretindem
dreptul nostru.

„Reforma armatei comune
este o necesitate indispensabilă din
punctorul de vedere al independenței
constitutională a Ungariei și a vali-
dării maghiarismului în ar-
mată, reformă aceasta este un po-
statul just și ceabătul națiunii. Nu
este compatibil nici cu independentă
ni cun sigurăsă de dreptul Ungariei, că
dăpă doavda experienței patria-
noastră este ocupată de o ar-
mată încă și astăd străină
de noi.

„Organizația dualistică a monarhiei,
precum și raportul legal dintre Re-
gele și țarul său popor ungureș
pretind că arnata, pentru care na-
ținea aduce jertă atât de uriasă, să
se simtă și să se poie solidar cu na-
ținea. De carece înacă acuza nu se

poate speră sără schimbarea institu-
ției, trebuie să năsimu la reforma
armatei comune.

„Desvoltarea naționalității maghiare și întemeierea
culturii publice și temelii
naționale este de lipsă, într-un timp
când găi Impregnatul nostru Nemții,
Cehii, Croații, Români — cu
tăcău — fac politici de naționalitate
și înființează staturi naționale. Politica
națională maghiară a susținătoare de
stat și pacință, va să devină conserva-
toare, istorică, îndepărtătoare din punct
de vedere geografic și legal, înstă-
cată în privire culturii și servesc
libertății populare; pe când se dimi-
protivă — propagă slăvăna, gen-
eralism și românia și destrucțivă, primi-
duseace pacea, disolvă ordinea și
nevoie libertății. De aceea este cheamăra
noastră a avă înaintea ochilor și a
propagației tot deasupra intereselor de limbă
și de cultură a națiunii maghiare.

„Acetei trei idei conducătoare
formeză pînta noastră, noi vom merge
înainte direcția acesta și ne vom
nisa a ajunge pîntă.

Astfel vorbește „moderatul“ de as-
tađi. Și pentru a aduce „pîntă“ lor
„patriotii“ între altele dñează, năsim-
nicii bisericii noastre, care a stabilită-
tă și susținătoare tot deasupra credință-
reia creștină dinastie și teatră în sinul po-
potului rombăș, a cărui spirit de
blandire și de moralitate, l-au cultivat
să îl cultivează principale și asă-
menite intemeiate pe canonicile bisericii
ritei creștini. Da, da! E primejdie
pentru stat și moralitatea date Românilor
gi. orientali se îngrijesc în sinodea
și congresul etc. de desvoltarea lor
pacinică pe teritoriul cultural!! A ajuns
timp, ca chiar magnați ai prei — căci
magiață și încă de frunte este sus
menitul principie Odascalchi — să re-
comande nepeșediptă în gura mare și
înainte unor cetățeni și deputați din
capitală. Ungaria întrebătură „pe-
trolierul“ întru propagarea scuporilor
„patriotice“!! Ce mai ramâne acuma
oare de facut în „direcția patrio-
tică“?!

„Revista politică.“
Sibiu, 17 Decembrie.

Nu mult după discursul academician
al lui Keleti (Klette) pe care l-am
aprețiat și noi în coloniale noastre, a
apărut raportul anual al ministerului
de instrucție Trefort. Amendoud se
intregesc reciproc dar de minune: în
scopul maghiarismării.

Năsimnările maghiare de mult nu
mai sunt ignorate în străinătate, cu de-
osebire în Germania. Acelea sunt cauza
serilor de articuli și a reuniriilor
sociale germane care și-a făcut sco-
pul de a susține și înființa scoala ger-
mană în Ungaria și Transilvania.

O corespondență a unei în-
vieze, îndușă și drept temă națională-
tională Ungariei și aferentele scolastică
dice, că cu toate năsimnările de maghi-
arism Unguria nu vor putea ajunge alcă-
tuit decât acela din povestea cu buli-
țele Daniștilor. Cea ce vor turna
desupra în bute va curge afară prin

partea de desupt. Pentru căcă respondențul, dacă Keleti a citat în
prelegerile sa pe Lagarde, nu l'a și
combinat. Ce dice Paul Lagarde
despre Maghiari? El a scris la 1876:

„Turani aparțin unor veacuri antic care
sunt dincolo de toată dezvoltarea scri-
mitică și îndigo germană. Viața po-
potelor arătă maghiarile sale naturale
și și viața camenilor și numai prin
putere spirituală se pot susține trei secole
și se pot supăra. Astfel de putere
nu vedem în opera Turanilor și de
aceea pe Andrei Maghiarii sunt mai
predevenită decât Finii, Estii, Laci și
Turani, cudeștele mărești de aproape
din Europa. El și Cetății
vor peria înaintea ochilor nostru. Ale
atribuibilei o rolă priorie politica putere
pe în gura unui popor tot atât de se-
riu, ca și când nu medie ar stări
pe largă unul de optule de ani să se
insoare.“ Corepondența constată apoi
diminuarea lui Keleti și dice căcă s-a
socotit toti Jidovii și Nemții la o parte
adică prin conscripție s-au intrupăta
Maghiarii, sără vedea că și mai rău
de astăd stagiajne. Cu toate aceste
Maghiarii sărăușoare a provocă naționali-
tășile asupra lor.

Asupra rezervărilor dreptul a revenit
cu altă ocazie.

Pester LLe este foarte îngâfătă
de modul cum săă dezlătură conflictul
austro-român și compătmecese pe Au-
stro-Ungaria căcă în venit rolul de a
da educătina statelor din
veclinitățile ei.

Folie englezesc aduc scrisa că
săa descooperă o conjurație foarte
răspândită și îndreptată în contra ță-
rului.

**Austria și peninsula balcanică
după „Neue freie Presse.“**

„Neue freie Presse“ de la 23 De-
cemvre, publică un lung articol din
care credem că este bine să este
citată părții ca un studiu. Acestă
gălă:

„Ambasadorul austro-ungar, din
București a primit ordinul să vină la
Vienna spre a da acii relații în perso-
nală. Prin aceasta se să dovadă că
guvernul nostru a români nemijău față
cu landele d-lui Brătan în provinția
Austria, că privesc ca nesufiță
cesele primului ministru român și se
consideră acuza că și mai naște oameni
sătări. Mesajul regelui Carol....

„De si din iavori oficiose se asigură,
că guvernul nostru nu voiesc să
intingă conflictul pînă la estimeazătă
potabilitatea unui rupturi diplomatic cu
România. Nici nu voim a mai descrie
infinitul de astăd în româniștiunile
lămuritorilor d-lui Brătan am crede a-
ceea rupturi absolut neprobabilă,
deacă n'am cunoscuse periculoasa
relație a politicoi noroie orientale, de a
sacrifica lucrurile cele mai în-măne
pentru apărarea și de a se arăta fără
vreme amărătoare față cu Statele
din peninsula balcanică care, și fără
de aceste, sunt neinrrătoare față cu
Austria....

„Tot așa s'a precedat și făță cu Serbia și să silit-o la dragoste. Resturnarea ministerului Risticăi a fost oare politice austriace și pentru acesta baronul Haymerle era lăsat ca cum ar fi repurtat un succés mare pentru că a reușit a restaura cabinetul din Belgrad. De atunci se pretinde că Serbia este cea mai bună prietenă a Austriei; dar ne temem că această amică dobândită prin amenințări nu va putea rezista unei probe serioase.....

„Dacă politica noastră orientală oficială s'ar fi întemeiat pe necece baze sănătoase și înțelepte, dacă noul se fi uitat însemnată Dunării, valoarea unei relații cordiale cu statul din peninsula balcanică, pentru dorința de a-și întinde teritoriul, apoi nimeni s'ar fi tagăduit astăzi de monarhia noastră influența ce a curvîne pe Dunăre. Nu de mult am arătat căcăi comitatul Andrassy, prin convențiunea comercială pe care o încheia în Iulie 1875 cu România, cu toată opoziția din Reichsrath, cu tot protestul Portii, a atât și mai mult ambiența acestei ferei pentru independență și o legitimitate în același timp. Dar se înțelege însă doai unii mai târziu când devine iminent resebul ruso-turc și când România se afează între datoria ei de vasală și cea de Rusia? Față-auncunel cel mai mic demers măcar spre a scuti pe România de imblânzirea rusă? În zadar ne trebuiu mintea – nu găsim nici un răspuns satisfăcător la această întrebare. Se din contră, căcăi comitatele Andrassy fac total sprijn a aplana Basilei drumurile peste Balcani, căcăi nu lăsat nici cea mai mică măsură spre a impiedica reacțiunilă, a magărit negriștii de ilușinare că astfel apară mai bine interesele austriace. Întărirea influenței austriace în Orient, întinderărea sferelor austriace de putere a fost făcută cu calea comitele Andrassy și-a ascuns politica sa orientală cu care și o ascunde și în următorul său cu aceleașa cuvinte, și se montajne cu o îndreptare de neorecuit căcăi paralelă Bosni și a Erț-govinei este cel mai sigur mijloc spre a ajunge la acest scop.

„Acum trupele noastre se află de la an în acelle provincii, a căror încorporare trebuie să aducă monarhiei noastre avantajele atât de mari. Roadele politice de compunere sunt doar, dar gușilor este amar. Pe România îndreptările de noi – în acel moment. Sprijn acelaș sămănuță aflat în trebuință de la Intră în Boșnia. În Bulgaria, în Rumeția Orientală și în tot sudul peninsulei balcanice Austria este acum urât cum nu lăstăci nici odată. Rezistența României anumează la paralele comerciale și navigaționale noastre pe Dunăre. În Bosni și Erțgovina fluieră gloanțele și soldații noștri, rea comunitatea sărbătorescă din Mostar profesăază făcând apel la convențiunea din 21 Aprilie 1879 – opera maestră și finală a comitei Andrassy – contra aplăcării legii militare. Cucerirea acestor provincii n'a rădăcat preșigură guvernului austriac nici măcar în Dalmatia, și Crivoseasca nu înfrântă ca și acum doi-sprezece ani la spațele stăncilor lor, ear Muntenegru din înadevăr, în mod oficial, cele mai leale asigurări, dar a priori în capitalitate pe femele și copiii insurgenților și pare a procura mijloacelor trebucioase de hirană fratilor din Crivoseasca, cari, în tot coridorul tra în giurul lor, n'au fost reduși prin loameat. Nici odată n'au fost mai convințioare, mai drastice efectele unei politici pe dos și spre a o complete, mai lipsește nemai un singur lucru, acela că guvernul nostru prim înăpătrânește lui, și pură făță cu România la point d'honneur și, prin ceteră unei satisfăcători umiditate,

să restoarne cabinetul Brătianu, facând din România nicio inimică ne-impeacări a Austriei.”

Cestiminea Dunărei.

„Alegătorul din București publică în Noul secol de Mercure o corespondență care contribuie la ilustrarea cestimenei Dunărei. Fîind că în dilele acestei este pușă cestiminea aceasta la ordină, dilei dâm și noi ocazie editorilor nostri a cunoașce și din partea cum o privese corespondentul amintit de.

Eată corespondență:

Valea-Ursului, 12 Decembrie 1881.

Dile Resector! Courta Dunărei provine mai cu seamă din interesul coau Unguri și de a-și manjine privilegiile ce posedă astăzi privilegiul lor societate de navigație cu vapor pe Dunăre.

Înca din 1856, când tratatul de Paris stipula că libertatea navigației pe Dunăre, atunci când era cunoscător în ceea ce privind statul rîveran, se muncașă spre a adăuna mijlocul rîverii și a pățe continua acelle privilegiuri. Acel mijloc constă într-o rezerva dreptul de cabotaj făcăsă stat rîveran, adică dreptul de a face transporturi cu un port la alții aci asupraște statul său. Dacă s'ar admite aceasta, atunci s'ar consfinții și privilegiile societății ungare în interiorul Austriei, și finindă noi nu avem încă nici o navigație pe Dunăre, apoi cred Unguri că ei, societatea lor, ar continua ca și până acum a se folosi singuri de avantajele unui campă de exploatare lăsat numai în dispozitie rîveranilor, adică în dispozitie lor.

Acet lucru însă, este cu neputință să se admită de Europa, făcândă dela Viena 1815, Paris 1856, Berlin 1878. Dar dacă s'ar admite, pentru nou n'ar pată fi o mare pagubă, ba poate din contra.

Inadevăr, până mai încoace noi

am pută concedie moară societății de navigație strîngi paviliionul și dreptul nostru și stunci am pută chiar exclude societatea ungărată de cabotajul nostru. Ba chiar am putea constitui și noi o societate de navigație, în comandanță cu concursul Statului și a particularilor. Statul ar putea lăsa parte cu mai multe milioane depuse succese și restul capitalului săr acoperi numai deat de România. Înțelegem că dacă cabotajul săr rezerva rîveranilor, acesta ar devine pentru noi cel mai bun mijloc de a desvolta pe Dunăre de jos și pe mare. Neagră o mare navigație Română. Dar astă nu se poate admite de Europa. Societatea Ungară va continua însă în Austria de fapt, din cauza catacerelordale Portile de fer, cari impiedică pe navigatori de pe Dunăre de jos și de sus în vasele lor în ceea ceartă, și când se întâmplă a se su ei cu ni grăsesc acolo nici în lăsare din contră și li se interdice oprirea pe debarcadere, repatriere, aprovizionare, etc.

Inadevăr, părtințele noastre trebuie să se mărgină într-o ceară desfășură privilegiilor în tot cursul Dunărei atât din jos căt și din sus tutură Portile de Fer, și a se acorda tutură pavilioanele flăsărășore ce se acordă în primul porturile de mare.

Că pentru poliția fluvială, după toate previziunile nici Austria nu poate pretinde că aceasta se să facă de către autorități deosebite de căcăi acelăi statulor în a căror ape se face acelație politică.

Afă o abnormitate să se propune un guvern separat pentru apa Dunărei care ar cuprinde atunci toate canălurile, toate însulele și toate gurile

dunărești; astă ar fi a se concede unui guvern separat protecția Dunărei pe cîcum și a acordat Austriei protecția Hertogenovinei. Este puțin probabil că astă s'ar admite de cineva și toate provocările făcute prin discursul Trușnicul nu au fost impotrivite.

Tare aș dori să vă propagă- deu se ideea unei societăți de navigație română cu capitaluri române. P. Donici.

Emigranții români din Banat.

In legătură cu cele publicate despre emigranții din Banat, reproducem după „Alegătorul” spre completare următoarele informații ale diariului numit:

„Am cercetat, domnule redactor săm informez că se poate mai exact asupra acestor nefericiti români, cari în dilele trecute au fost ruinați nu pentru o singură generație dar pentru un secol întreg. O persoană din cercuri bune informată mi-a relatat următoarele:

„Oamenii acestia, limi dise densus, sunt Români, foști granițieri în Banat, unde îndin aiici cu numele Popovici, s'au dus la dânsul sub false apărante, pendindu în vedere starea cea fricătoare și c' aștrăpat în România i-a consiliat să' se părăsească rîveră, promisându-i că dânsul va mijloci la guvernul săi autoritățile românești să capete pământ că le va trebui în Dobrogea. Se înțelege de sine că densus s'au învoit cu bieți și răni, și să plătească fie care cap de familie pentru această căpăture excellenta. Prin falsele spărânțe ce le face că oamenii acestor așezări de emigranție, începând cu 440 granițieri din Banat să părăsească vecinătatea lor locuințe, să și vădă pe nimic tot ce le mai rămasă nevenitul de Unguri și apoi cu moșneagi garboviți de anii, cu femei bolnăvi, cu abia mai puțaină să călătrească, cu neveste având copii la piept, cu oameni bolnăvi, plecară cu totii în România, sub conducerea lui Popovici acest necunoscut pseudo-Moiso.

„De acasă și până în București acesti emigranți vorină tot pe jo, împărțiti în două trupe: una de 247 omeni, cu 116 căi, altă de 193 oameni, trupa aceasta din urmă în opriția la Pitești și așa nu ajunse în capitală. Calotăria o făcură desculpi, desbrăcată chiar în dilele când începă floră, plouă, ninoasă, și drumurile erau acoperite cu apă și noroi. Între Craiove și Slătini agentul procurator al emigranților, Popovici, dispără și săpătă în pietriș. Acei oameni călătrău de la Pitești la București și se întărașă în capitală; aici însă oamenii periau de foame și nu era nimic care să le întindă o mână de ajutor și care să compătimărească soarta lor. Preșa română (pardonați de redactor, căci relatează numai cuvintele altor persoane și scrie prea bine că drosătrăi astăi fel dințăru că așa stămată întreținează sărăcina și așa răzbunări).

„Trupa cea de la Pitești și-a întărită la acesi nefericiti și ații au runcat spării asupra lor atenția publicului, die presa română, care e chiamată la concursul sări oru unde se ivesc o cestime de umanitate săr naționalitate, pressa română care se interesează atât căldură de victimele răfatate de la Ring, se păre că de astădat face un complot în contra acestor oameni; și au menționat nimic de soarta acestor nefericiti, cari pe largă acela erau și Români. Guvernul dñs Brătianu remise asmenia nemisăcă și într-o notă echivocă întrebă pe legătura austriacă ce se face cu acesti oameni și căci se spune că au venit de la austro-ungarăză la o stare etă de deplorabilă, de care se dică general, dăduș nu act de emigrare. Biții oameni aveau ce și drept numai pasapoarte și cu guvernul dñs Brătianu i-eveni bine să fie condus Hayes că nu ar acte de emigrare și prin urmare sunt suspuși de căci contele Hayes.

„In consiliul de stat și la suveranul Mihail Sora Saltan din Constantinopol se și sată că suveranul acestor oameni

soană la gară unde poliția oprișe această tristă cătă și văd că oamenii pierde foame și nimene nu le da vreau ajutor, împărătate cătă 3-4 râni la frica casei familiile, se adresează apoi la guvernul d. Bătrânnu cu rugăciuni și împoze gratuit cu drumul de fi răpă la Verciorova. Guvernul însă c' e de dureroas era poziția acestor oameni căcăi cu se deosebe dñs Hayes că nu' poate transporta fără plată. Abia cu mulță greutate i succese contele Hayes să îndepărteze pe oamenii aiții transporta cu plătă jumătate. De unde vor fi plătă cu aceea sumă, D-jeu se să fie finânde guvernul dñs Brătianu și nu români că s'ar arăta de tot felul neat în lea dată nici un ajutor și să se cumpere pe patru părăi de la în portul său, nu a voit să' facă gratuit. Chiar și în casul dacă tacea acesta o va fi avansat legătura austriacă, ea și se incantă de autoritățile ungurești tot de pe peleza acestor nefericiti.

„Până aici, dă redactor, am relata că se poate mări fidel comunicile și ce am primit. Nu voiesc de astă dată să tragă raspundere pe guvernul d-lui Brătianu pentru purtarea sa făță de emigranția română. Aceasta este lucru istoric și am perfect încredințat că cestimea aceasta va forma o pagină dureroasă și neagră în epoca de azi a d-lui Brătianu.

„Cred însă că c' eștă datoria unui guvern, fie că el oricăre naționalitate, să pună măna pe acer care speculează cu emigranția și cu pământul Dorogel, cari prin falsele speranțe ce fețe tanărilor îndepărtează și părăsească locuințele și apoi disperă după ce probabil mai înainte au luat arvina de dâns și în modul acesta nenocescute de familiile românești.

Un protest contra legi militare.

Comunitatea sărbătorescă din Mostar a adresat guvernatorului austriac din Serbia următorul protest contra aplicării legii militare austriace în Bosnia și Erțgovina:

„Alesă de popor sărbătorescă de aici în însarcinarea de a îngrijii de teote trebuințele și de a urmări cu nicio ochi, privilegiile toate împrejurările și toate cestimenele care ar face în vră privatiză. Se întreaga noastră viață populară, se vră răsună și eștă de datoria noastră d' a- trage atenția de căci se neavâză un eveniment care, după fizia lui și c' avăd în vedere toate împrejurările ce domnește la acestă joacă, ar putea să abia nască urmări care ar exercita o influență nefavorabilă asupra dezvoltării regale a tuturor relațiilor din această pară.

„Avem eveniment, aspira căru, tocmai pentru crivostele sării menționate, no credeam cătă a străjnește înțelul guvern, este legii militare publicată de către poporul Bosnia și Erțgovina.

„În considerare căcăi relațiile acestor teri cu monarhia austro-ungarăză au fost orătări prin convențiune austro-ungaro-rusă din 21 Aprilie 1879 și că astăzi aceea convenție formează baza de drept și legalitatea monarhiei austriace, care ar administrația săracă și părăsă, moșnici care ar atinge drepturile acestor teri – prin urmări și baza de drept a acestor legi militare.

„In considerare căcăi în convențiune austro-ungaro-rusă din 21 Aprilie 1879 se prezvede expresamente, căcăi compunerea Bosniei și Erțgovinei nu altrezzeră drepturile suveranului Mihail Sora Saltan din Constantinopol și cătă și că suveranul

„In consiliul de stat și la suveranul Mihail Sora Saltan din Constantinopol se prezvede expresamente, căcăi compunerea Bosniei și Erțgovinei nu altrezzeră drepturile suveranului Mihail Sora Saltan din Constantinopol și cătă și că suveranul

TELEGRUFUL ROMAN.

„In consideraținea că sus citata convenție austro-ungaro-turcă nu este nici astăzi anulată și că, prin urmare, în urma publicării legile militare, aceia aspira căruia se trebuie să fie aplicată și pe în incercătură făță cu consecință lor, de vreme ce ei—contrari la stipulațiile precise ale convenției austro-ungaro-turco-din 21 Aprilie 1879—nu mai sciu pe cine să recunoască de suveran al acestor țărî și cu căd depună jurămîntul de fiducie ca și popos; căci este lămurit pentru ori și cîteasă, că s'ară nu poate avea doi suverani și prin urmare și cu popor nu poate depune la doi stipulaționari jurementul de fiducie; mai ales că pietru acestora, și ai doilea.

In consideraținea că îndoiela provocată prin publicarea legii militare, este în stare a face să dispare ori să credință în însemnătatea tratatelor internaționale și în valoarea legilor, ce a și arăta cătușii de putină le înșembătățirea relațiunilor locale,

„In consideraținea că poporul nostru sărbătoresc, pe timpul administrației turești, n'a dat nici o dată soldați; în fine

„In consideraținea că acesta, care din cauza lungului timp, a devenit ca un fel de lege și drept de a nu da soldați, garantă poporului nostru prin proclamații cesare-regale publicătă cu ocazia ocupării acestor provincii, de vremea în ea, și decă vor fi respectate drepturile și obiceiurile de caporul acestor țărî și prin urmare și la desvoltarea acestor țărî;

„nu suntem în stare a renunța la acel drept de care ne am bucurat supuți administrația turească; la dreptul de a nu da soldați, de vreme ce noi în vederea multor evos, n'ăm putut să facem pe popor a se convingă, că în această legă se va ajuta la apărarea neînțelegerii ce există în aceste țărî, organizarea și consolidarea de fapt a relațiunilor locale și prin urmare și la desvoltarea acestor țărî.

„Împlinindu-datoria supusenă această afacere înaltului guvern și înțărî în speranță că i-l va acorda totă atenția cuvîntată și în considerația expuselor modive, va lăsă măsurile trebuitoare pentru ca să dispără cauza aceluia lugrîgî, care cu drept cuvînt, umple inimile locuitorilor acestui păr.”

Varietăți.

“(Imperatul și fostul Ring-teatru) Foara oficială din Viena publică un autograf împărtășed adreșt ministerului președintă Tude, prin care descorește că Maj. S. din avearea Să. privăție locul unde a stat teatrul nenorât voiesc se zidește un institut impresunat cu o capitolă memorativă, în care în tot anul să se celebreze parastasele Decembriei a. c.

“(Mutătățile publică) se adună din partea societății de lectură „Angreul Saguna” tuturor acelor, care au binevoită a contribui cu ocazia sedinței publice, din presarea de sfîrșit apostol Andrei la înaintarea societății cu următoarele sume:

Illustrata S. N. Popa 5 fl. Iose. Bechtini 2 fl. S. Popescu 18 N. Cristea 2 fl. N. Fratzer 2 fl. d-na. C. de Dună Silianu 2 fl. I. Hanno 2 fl. Dr. I. Puscariu 2 fl. E. Keil 5 fl. d-na M. Rosca 1 fl. Dr. Borsig 3 fl. Dr. Crișan 2 fl. d-na Cunțan 1 fl. d-na Roman 1 fl. M. Lazar 2 fl. Z. Boiu 1 fl. Doms 2 fl. d-na Popescu 50 cr. d-ra M. Dancaș 2 fl. A. Bacu 1 fl. I. Văteșan 50 cr. d-na Stoica 1 fl. d-ra A. Poparad 1 fl. P. Simion 1 fl. N. Imbrăz 1 fl. d-na Macelariu 2 fl. N. Boșec 1 fl. d-na Zeiner 1 fl. 50 cr. P. Rosca 2 fl. C. Stejarin 1 fl. I. Bologa 1 fl. Ladai 1 fl. I. Rebeaga 2 fl. I. Arsenie 1 fl. locotenentul Busa 1 fl. d-na Bădila 2 fl. b-nesc. E. Pop 1 fl. Dr. D. Barcaniu 2 fl. inv. D. Lazar 30 cr. G. Mateiu jun 3 fl. N. Ivan 1 fl. G. Mateiu sen 3 fl. A. Trembita 3 fl. Dr. Moga 3 fl. Dr. Răciuță 1 fl. V. Roman 5 fl. N. Borza

1 fl. D. Codru 1 fl. Dr. Maier 2 fl. d-na König 5 fl. L. Danciu 2 fl. I. Bolești 2 fl. A. Brote 1 fl. E. Brote 1 fl. I. Sandor, 4 fl. Suma 104 fl. 80 cr. Comitetul orăganizator.

“(Posta) Conform unei ordonații ministeriale cu 31 Decembrie a. c. n. se sisteză cursurile diligente de căte patru ori pe septembra dintr-o Brașov, S. Szt György, Kézdi-Vásárhely, precum și cursul dințin al curierului între Covasna și Borsodalmare. De altă parte dela 1 Ianuarie 1882... se sistemează următoarele cursuri postale:

1. Comuniținea și dințină cu carioala trasa de doi cali între Brașov, S. Szt György, Kézdi-Vásárhely cu care se vor mișca și expeditioni de la diligență; 2. Comuniținea dințină cu carioala trasa de doi cali între Felișoara și S. Szt György; 3. Comuniținea dințină călare între Felișoara, S. Szt György și Kézdi-Vásárhely, cu care se vor expeda și pachete de diligență spre S. Szt György și Kézdi-Vásárhely; 4. dințină cu comunițea un curier de postă între Covasna și Kézdi-Vásárhely; 5. Un curier de postă și comuniținea dințină între S. Szt György și Malnăs; în fine 6. cu comuniținea dințină un curier de postă între Kézdi-Vásárhely și Cic-Szederu după a căreia activează pe linia aceasta se sistează carioale cu un cal... Ordinea cursurilor postale pe linia Prejmer... Uzor etc. Înăcă se va schimba conformându-se schimbările de mai sus.

“(Barea de consum) Direcția de finanțe din Sibiu provoacă pe toți cătăi suținători prin art. de legă IV din 1881 să recunoască darea de consum până la 8 Ianuarie 1882 se arate că a venit din articolii supuși dării de consum sub amănajare cu pedepșă de la 25—25%. Tipăriturile de lipă pentru sărăcimătă mină sus se află la perceptoarea reg. ung. cu 2 cr. de coala.

“(Versatul în comitatul Făgărașului) afișă din „Ellenor” (Se vede că Făgăraș și mai aproape de Budapesta, de cătă de Sibiu) a lăsat dimensiuni mari. S-a arătat până acum în deosebită comună și a cuprins 250 indivizi dintre cei 70 ai murit. Comisia sănătății s'a transformat în comisie de epidemie. Ministerul de interne a decis trimiterea a trei medici a numi pentru casuri de epidemie; mai departe înmulțirea gendarmeriei. Vărsatul grăzește cu deosebite în comuna Lissa. Sâmbăta-de-sus, Herseni și Venetia inferioară.

“(Din partea Făgărașului) am primit o corespondență care se sfărsește cu „sîr” fără punct... Se o publicăm?

“(Cas trist) În comuna Sebeșel la dințină a solit în 7 Decembrie Ioan Margitaș moșiea tărușă casă și să apătă pe săi doriu dormind. M. a deșteptat pe soția sa din moșie și a părăsit cu un cuptit pe masă. Necijă a aruncat barbatul M. cu pâine și au lovit pe un copil ce durmuse. Turbulor de această a lăsat cuptitul și a aruncat după soție și a lovit-o pe agă de rău încât a murit. Făptuitorul se află în mană justiției în Cluj.

“(Rectificare) „În urul 148 de Telegrafului Român în articolul comunicat de subscrizor sub titlu „Justiția în Ungaria” pe baza unor informații private, despre care mai târziu m'äm convins că antistă comunala din Sepres, nu a fost ascultată la cauza criminalității eliberat de judecătoria din Chîșineu, drept aceea prin această se rectifică și revocă pasajele ce atinge antistă comunala din Șeprug în interesul devărtilor.”

Un ban patriot.

“(Cum am pînă bate pe Rusia?) Tema aceasta — scrie, Bu-

dapesti Hirlap* — s'a discutat alături între mulți domini în teatru național. La discuție au participat mulți generali, dintre care unul — care din întrepările era ospăt — este cunoscut pentru umorul său mușcător și că ca om de spirit în toată armata. Acest general a formulat trei paragrafi, care, după părere sa, neamănat trebuie aplicată la armata. Acești paragrafi sunt: § 1 Un magăriu nu poate fi general, § 2 Un general nu poate fi magăriu, § 3 Dacă totuși se sălăi un magăriu-general să un general-magăriu să se slunge la dracu. Dacă statom acăstă trei paragrafi și ne timem de ei — a găsi generalul vom bate pe Rusia.”

“(Istorie curioasă) După

„Bp. II” scriitorul notabilului cercular din Luban (Neutra) scria bani săfis, bancnote de cinci și de dece fizirini. Falsificatorul și a schimbat produsele sale la cassierul comunității; la perceptoarea din Vang-Neu stadii însă s'ară recunoscute falsificate și s'au dat în urma lor. Când erau arestateze pe falsificator, acestuia era înghijit falsificate ce mai avă și să dănuș nu s'a putut așa altceva decât hărțile fină și condeie din penă de porumb. În arest au facut ce a facut și a castigat bisine și de la mijlocul privighetorului arestului și în acela au eșit din curtea judecătoriei. De atunci și s'ară pe urma.

“(Sinucidere) „Függetlenég” are scris din Timișoara că în luna Alexandru, funcționarii la oificial de taxarea competențelor să împacă cu un pistol sub foarte iubite săfis. Causa sincinăreării ar fi că mamă sa se împotriva la căsătorie cu o fetiță pe care el o iubea pre mult. Mamă sa se căsepe căsătoria a ridicat o acușă, asa cum în urma cărei a fost demisă din funcție. Sâmbăta seara înainte de sărbătorile apusene în ziua când fu demisă, Alexandru s'a dus la locuința iubitei sale. Poartă era încă închisă. El a cerut se între, dar i-a spus că e prea tarju pentru ospăt. Atunci a strigat, că fiind demisă și ne mai putându-se căsători își va trezi!

“(Din comitatul Torontalui) Lui „P.L.I.” îi se scrie în ce situație vor veni solgăbirilele de acolo prin introducerea gendarmeriei de stat. „De la 1 Ianuarie 1882 începe în viță și la noi gendarmeria reg., iară panduri și persecutori care au provocat pînă aci semnificativă situație publică vor deveni mărită și în locuințe de căsătorie. Lăudă se în deosebită ascunsoritate dintre panduri și ei vor fi demisăniți en la Ianuarie 1882 solgăbirile. Torontalul român fără de orice personal servitorii să după ce se longă toate urșorile și repreștile, substerne, înțelegerile și ministerul nu are să înțeleagă că solgăbirile și după discuțiile posturilor de panduri și fișile delă 1 Ianuarie a se supune la următoarele sporiri de agenda: Solgăbirile cu puținul personal de căsătorie vor trebui să crește, arecescă și încălcă localitățile oficiale, vor trebui să se susțină ordine între partidele aduse ori laore esacerbare, adunate în altă cameră; vor trebui se hectografeze și litografeze, vor

trebui să educă apă, lemne și tot felul de mărunțisuri și când vor avea timp liber vor duce corespondență la postă, o vor aduce de acolo și vor duce-o și la celelalte dorogătorii. Deosebită atenție vor trebui să aibă pentru escortarea criminalilor. Areșurile în casările cele mai multe sunt separate de localul oficiului. De acolo solgăbirărul va escorta pre criminal în localul oficiului, pentru ca sălăscute și trebui să le ceară eară în arest, care trebuie să le ceară, arecescă, se dea criminalilor de măcare și de beat și se privește asupra lor când esă preumbării etc. etc.”

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Metodica specială

a Studiului Religiunii în scările populare.

(Indescrib.)

§ 19. Catechismul.

A doua parte din scopul ce trebuie să îrmărească Studiul Religiunii în scările populare este: a face din elev un bun și luminat creștin, va să dică a nisip a elevul terminând anii scoalei popolare să scie:

a) cari sunt datorințele și drepturile lui ca creștin ortodox și

b) ce crede și pentru ce crede el așa și nu altminteră: să săcăse despre numai privința religioasă și morală.

Aceasta parte nu se poate trata numai prin istorisiri, ci trebuie să rezurgem în carte.

1. Ce privesc datorințele creștinesci și care sunt pînă ce elevule cunosc din exemplul și istorisori despre lucruri religioase și morale. Dar din aceste exemplu și istorisori despre fapte concrete, elevii trebuie săși formeze aminte maiușine măsimi pentru viață, aminte legate abstrakte. Aceste se pot învăța numai din carte, pe care elevul să o săbăie și în viața practică ca îndreptar.

2. Ce privesc drepturile creștinilor ortodocși din Austro-Ungaria, în exemple și istorisuri nu să pută privire la ele, și nici se poă să spună decât cu ajutorul cartei, carea și în viitor ar să se conducă pe fitoriști membru al Biserică. De altă parte

3. Dogmele cestiniile de credință nu se pot expune în istorisori și asemănări. Ele, find indispensabile, pentru fiecare creștin, ca și normele sau legile de conduită în viață practică, trebuie învățate din carte, din Catechism.

§ 20. Propunere metodică a Catechismului.

Dacă din elevul Catechismul, nu îl dam căi sălăscă de rest, să memorizeze doar cînvîntă fară înțeleș, ci mai mult spre a fi un mijloc de invățătorul. Prin urmare învățătorul sălăscă de rest, să se mulțumească cu a prezice simplu materialul de memoriat, ci pe acela care sălăscă și esplice la înțeleș.

Si în explicarea Catechismului învățătorul are să se folosească de metoda dezvoltă la cele alalte părți din Studiul Religiunii. El trebuie să explice mai mult prin întrebări, și unde nimai este cu putință să înceapă cîneascu elevilor de cele deja cunoscute.

Dacă în partea despre Credință nu o va pute face aceasta în toate căsurile, apoi în parte despre moral (dragoste și nădejde) o poate cu înlesnire. Caci parte despre moral nu a decât o grupare în cîteva sistematică a materialului deja percur-

In exemplu și istorisiri despre lucrările religioase și morale. Acolo a fost vorba de fapte concrete, aci din fapte concrete să trece la abstracțiune. Din aceea ce a facut unul în casă, altul în altul, se deduce datorința ca normă de lucru pentru asemenea casuri.

Învățământul religiosime în scoalele poporale nu se poate acomoda cu sistemele teologice. El trebuie să aibă în vedere, ca și la alte obiecte de învățământ, partea practică: ajungerea mai cu succes la scop. Din astă cauză Catechismul nu se va predă în ordină, în care se predau în seminarii și la facultăți Dogmatică și Morală. Partea dogmatică este mult mai grea decât partea morală. Caci fiind după natură lucrul partea desemnă morală abstracțiunea a celor percurse în istorisiri despre lucrări religioase și morale și în Tipuri caracteristice, prin urmare o continuare naturală a acelor istorisiri, urmăcea că: la propunerea Religiunii în scoalele poporale se va luna mai întâia partea despre moral, care și în mare parte cunoscută și este prin urmare mai ușoară. Dar și partea despre moral se imparte în două părți (Nădejde și Dragoste). Partea despre Dragoste este adesea abstracțiune a faptelor concrete despre care elevul are cunoștință. E printr-urmare, ca încunamătă cu cunoștințele elevului este mai ușoară. Se va propune deci mai întâia partea despre Dragoste. O urmare a faptelor bune invocate din Dragoste este Nădejdea creștină. Partea despre Nădejde se va propune deci după ce s'a propus despre Dragoste.

Partea despre credință, ca mai grea se va rezerva pentru anul cel din urmă al scoalei poporale.

Precind întrigătă instrucțiunea religioasă la studiu când elevii iau la mână Catechismul merge într-oacă ca să pregătească pentru abstracțiunea faptelor religioase și morale, adeca pentru partea despre moral, – pe atunci învățătorul încearcă cu incedul sărăcilor să familiarizeze pe elevi cu obiectele credinței creștine, cu elementele dogmatice, care în anul din urmă la scoale se pun în care care sistem. În acest cas materialul dogmatic nu este totul străin pentru elevi, și insurțuirea este mult mai ușoară.

În explicație părții despre Creștină învățătorul se va feri a intra în subtilități dogmatice, pe care învățătorii nu sunt în stare să le poată răspunde. Asemenea va evita expunerea creștilor și a controverselor dogmatice-conformiale.

Învățătorul are tot odată să se foarească a examina pe elevi fără însuși cu cartea în mână, adeca și a face să reciteze din carte, și a-i cerege din carte. Caci prin această elevul va poate ajunge la concluziunea că învățătorul nu știe acela ce cere și scie elevul, că adeca el, elevul, știe mai mult decât învățătorul săn.

§ 21. Statutul organic.

Instrucția religioasă prelungește acela că are să facă din elev un om religios și moral, trebuie să fie cu considerare și la partea practică. Elevul trebuie pregătit ca să devină și om practic, om consciu de drepturile și datorințele sale, care să se prețuească drepturile și să fie cu rivină în implicarea conștiințoasă a datorințelor sale.

Preleđingă datorințele pe care îi le impune legea morală, românul ortodox din Austro-Ungaria are anumite drepturi și datorințe, pe care îi le dă și impune lega bisericescă. Aceasta legă bisericescă este Statutul organic.

Scala prin urmare trebuie să facă pe fizitor membrul al bisericii cunoscut cu drepturile și datorințele ce

i le oferă Statutul organic, dar tot odată să îl inspire de respect către aceeași legă, facându-l să se acorde apreț drepturile și le oferă, dar să și împinsă cu sfîntuluș datorințele ce îl împune.

În anii din urmă ai scoalei poporale are prin urmare să se propună aceea parte din Statutul organic, care tragează special despre Parochii și Protopresbiterat, caci această parte priveste mai de aproape de fii care membru al metropolișiei noastre.

§ 22. Tractarea metodică a Statutului organic.

Metodul de tractare este teoretic și practic. Teoretic, intru că privește aplicarea Statutului, și practic, intru că se referă la aplicarea lui.

Învățătorul nu se poate mulțumi numai cu simpla explicație teoretică a paragraffelor respective din Statut. Aceasta are să o impună ca aplicarea practică în serviciu, pe care le-am putut numi „exerciții constituiționale”.

După aplicarea la intelles a paragraffelor respective, după ce se printrăbări și respunzări s-a convins învățătorul că elevii au intelles și pătruns materialul: trece la exerciții, prefațind pe toți elevii în memori ai Sinojdului parochial cu care apoi tine sedințe. În aceste sedințe, pe care le conduce învățătorul, ca președinte, alege Comitetul parochial și Epitropie parochială, peractrand cestuii, cu după §§ referitorii la parochii ar trebui să se peractreze în un Sinod parochial ordinar. Cu cei aleși în Comitet, pe care li se separăză de cei alătri elevi – punându-i în bancă – tine sedință „a Comitetului parochial”, cu cei din Epitropie sedință „a Epitropiei parochiale” – tine sedință „a Comitetului parochial”. În toate aceste sedințe prime pe elevi să iei protocoł (protox verbal). Aceste exerciții le continuă până atunci până să convinge ca toți elevii au deplină cunoștință despre drepturile și datorințele lor, și despre modul aplicării practice a acestor drepturi și datorințe. De sine se intelege că învățătorul în aceste exerciții va purta grija că elevii să nu le consideră ca jucării, și prin aceasta să se peاردă totul efectul.

În interesul bine intelles al bisericii va lucra învățătorul, dacă aceste „exerciții constitutive” le va continua în scoala de repetiție, în care va da intrare și adulților.

§ 23. Gruparea materialului de învățément.

La întrebare: cum arăt să se distribue materialul de învățămînt din studiu Religiunii, respunzor este dat în capacitatea elevilor. Vom începe deci dela cei mai micuți cu aceea ce este mai ușor, și vom continua cu ce este mai puțin ușor, rezervând punctul anul din urmă aceea ce este mai greu.

a) În scoale primare, la care presupunem un curs de 6 ani (de la 6-12 ani) vom distribui materialul de învățămînt în următorul chiv:

Anul I. Istorișirile despre lucrări religioase și morale, Despre Deștefanu în comparație cu parintii elevilor. Răgăciuni (însemnători și scopul lor); „Ingerul menii, Doamne și mihiș” și a judecătorului, Doamne milușine, Dăne Doamne, Tăie Doamne, Sfinte Dejule, Amin.”

Anul II. Tipuri caracteristice din viață religioasă și morală, scoase din Testamentul vechiu. Răgăciuni: reprezinta celor învățate anul I și învățătorul are nouă, ca și cele din anul I, dar la nici un cas nu din „Bucovăna”. Continuare cu instrucțiunile intuitiva cu respunsurile mai scurte dela ș. liturgie (Avem către Domnul, Milă păcă, și pentru toți, și cu Duhul tenu”)

Anul III Despre viața lui Christos și învățările lui mai ușoare (asemănători) Tipuri caracteristice din viață religioasă și morală, scoase din istoria bisericescă (Apostoli Petru, Paul și Ioan – Origem). Cântări: Completează cântările liturgice pentru dumineci.

Anul IV. După repeteție. Tipuri caracteristice din anul III: Atanasie cel mare, Ioan Chirilose, Vasile cel mare, Fotie; Sava Brancovici, Biblie; Cetirea și explicația partilor mai ușoare din Evangeliu (Evang. după Matei); Cântări: Tropariile, serbirilor mai însemnate (Nascere Botez, Înviere), unele cântece de stoc.

Anul V. Catechismul – parțea despre Dragoste și Nădejde. Repeteție Istoriei bisericești cu amplificări, Reformația și urmările ei pentru Români, timpul în care s-a trait Sava Brancovici, Teofil și Atanase apostolul. Expreză scurtă a istoriei bisericești din Unire până la anul 1848. Biblio: Continuare cu cetera și explicație Evangelior (Evang. după Luca și Ioan). Cântări: după repeteția celor învățate în anul IV: Troparice Înviere, Catavasile, Nascere Domnului. Elemente din Statutul organic (ca preparare pentru anul următor).

Anul VI. Catechism – despre Credință. Istoria bisericească din timpul mai nou (Viața și faptele lui Sava). Statutul organic cu ceterică. Biblia: Întelijepuna lui Solomon și Iisus Sirach, amintiri Psalmi și parții din Prooroci. Cântări: Catavasile Botezului, Înviere și Născătoarei.

6. În scoalele elementare sau capitulo cu 4 clase:

Clașă I: materialul din anul I și II al scoalei primare.

Clașă II: materialul din anul III și IV al scoalei primare.

Clașă III: materialul din anul V al scoalei primare.

Clașă IV: materialul din anul IV al scoalei primare.

§ 24. Conduita învățătorului la propunerea Religiunii.

Dacă peste tot învățătorul se recurge ca conditua lui special în fața elevilor să fie de model; dacă el se recurge ca să aibă o putere atrăgătoare prin blânde și iubire, insinuante de seriozitate și demnitate; apoi în deosebire la propunerea Religiunii învățătorul va trebui să fie o oglindă lipsită de orice pată.

Totuși însușirea bune ale învățătorului la propunerea Religiunii este cea care cristalizează în întreaga lor frumusețe, să se unească întru una spre a forma un ideal pentru elevi, care să convingă și să atragă, se îndemne pe elevi spre imitare.

Frecu Religiunica însăși are caracterul sănătos: astfel și în predarea ei, cel ce o preda trebuie să fie pătruns de spiritul sănătos, și această stare suflarească să și aibă expresiunea în întreaga conditua lui.

Expresiunea aceasta se arată în tonul de predare, mimice și acerul serbătoresc ce lă învățătorul în decorul predării.

1. Ce privește tonul de predare învățătorul își va da silință a vorbi elevilor în un ton bland, dulce, care să dovedească evlavie și respectul căreia obiectul de care vorbește. Această tonul îi observă învățătorul specială la predarea Răgăciunilor, explicația cântărilor, a Bibliei și a Catechismului.

2. Față și ochii săntă sunt căre vie, în care și copiii ceteșă se pot petrece în interesul omului. Față și ochii învățătorului trebuie să stee în consonanță cu vorbele lui.

Numei dacă elevii vor putea cîte în fața învățătorului că el este pe-

trus de aceea ce le vorbește, se vor pătrunde și ei. Față cea serbătoarească evlaviească a învățătorului influențează ca un farmec asupra sufletului elevilor. Un învățător din a căruia față vorbește sentimentul evlaviei, nu poate cresce elevi nereligioși. *Exemplu trahat.*

Prin urmare în proponarea cu deosebire a Răgăciunilor și Catechismului și în umbrela cu s. Scriptură: mimica învățătorului are să iețim brul religiozității și evlaviei.

3. În carele de Religiune învățătorul va premetre cu exemplu prin întreagă conduită sa sorbătoarească-religioză. Nu și va permite deci glamuri, care să provoace răsuflare, dar sănătatea obiectului ce propune nu va permite nici vorbe profane, necunioase, cari și de altminteri să încerce să eschive din scoala. De asemenea ea se feră a pedepsii pe elevi, sănătatea a-i înfrângă cu vorbe aspre, ci pentru abateri se va mulțumi numai cu exprimarea parecerii sale de rău într-o felină întărită, să încerce să cuadreze unor exemple de caracter religios, în care să se arate urmările unei fapte analoge cu cea reprobată.

4. Învățătorul în observarea acestor norme se va feri de exagerare. O gestație afectată, teatrală; înțocarea nenaturală a ochilor, insotită de un ton prea duios și chiar jalnic sau plângător: pot să degradă mai mult decât să înalte vada învățătorului în fața învățătorilor. În toate învățătorii ar să se poarte cu demnitate și seriozitate, cari singure împun, conving și captivează.”

Simion Popescu

* Tractatul de față în scură vreme va fi în ediție separată.

Bura de Viena și Pestă

Din 29 Decembrie 1881.

Vînzare	B-pasta
Boala de vară	119.75 119.50
I emisie de oblig. de stat de datoriile din fructatul uscăt	91 91–
II emisie de oblig. de stat de datoriile din fructatul uscăt	109.00 109.5
III emisie de oblig. de stat de datoriile din fructatul uscăt	134.10 134–
Opere publice de reparații	98.75 98–
Opere publice cu clădirile de servicii	97.50 97.5
Opere publice urbane temenice	97.75 96.50
Opere publice urbane, temenice cu clădirile de servicii	97.50 97.75
Opere publice urbane crucești	99.50 99.5
Opere publice ung. de recuperare, reparații de vin de la 1870	97.25 97.75
Datorie de stat în următoarele 10 ani	77.50 76.50
Datorie de stat în următoarele 10 ani	96.45 95.50
Sfert de stat de la 1860	129.75 125.75
Datorie de stat în următoarele 10 ani	358.10 356.10
Ajutorii de banuri de credit ung	354.75 354.50
Sfert de stat în următoarele 10 ani	112.50 112.50
Opere forțări ale instituțiilor ung	99.20 99.20
Galiția	5.60 5.59
Năsăud	9.42 9.40
Opere non temenice	50.00 50.00
Lorjen (pe poftă de trei ani)	118.85 118.65

Publicațiune!

La rugăea lui Ion Imbusu și soția acestuia privativă la admitemea comasajului pe hotarul Decevicio-rii morții să determină dijua de petrecere pe 18 Februarie 1882 înainte de amiază de la ora 9 care în comună Decevicio-rii. Partile interesează să recerate prin acesta a să prezinte sau altă persoană, care să împărtășească evlaviească a învățătorului, să obțină răsuflare privitoare la comasajul său și întră într-un exemplar la subcabinetul tribunal regesc și întră într-o unitate comună și se poate vedea în oarecare oficială.

Din sedința de tribunalului regesc din Dej județul la 10 Decembrie 1881.

Seni Feren c.m. p., Hozu Bela m. p. presid.